

Samband og afturhald

IKKI kann sigast, at oddaflokkurin í andstöðu, sambandið, hevur gjørt nógv um seg, síðani lögtingsvalið. Hóast flokkurin gjøgnum blað sitt Dimmalætting hevur møguleika at fáa samband við nærur allar føroyingar, so má sigast, at her er lítið av nýggjum, ja rætt og slætt, lítið fyri ikki at siga einki politiskt veigj er í flokkinum, nú hann annars hevur eina sera stóra og týðningarmikla ábyrgd, nevniliga hana at standa á odda fyri andstöðuni á tingi.

NÚ er tað eisini so, at aðrir stórir flokkar í andstöðu enn sambandsflokkurin hava gjørt lítið og einki um seg, ella sum onkur vildi vera við, at teir høvdu bara snorksovið og raknaðu ikki við aftur fyrr enn tað varð purrað út til val. Men tað nyttar so ikki hjá sambandinum at vísa til, hvussu aðrir hava verið, nú hesin flokkurin hevur fingið lítið upp í hendi uppgávuna at standa á odda fyri andstöðuni.

SPURNINGURIN er í dag: hvat hevur hesin størsti andstöðuflokkurin at siga Føroya fólk! Hvønn politikk hevur hann at vísa á og hvussu skal samfelagið rekast og stýrast kom-

andi árin — inn í næstu öld! Lita vit nú at hesum flokki, sum einaferð átti nógv stórra veljaraskara afturfyri seg, so siggja vit, at hann bara er ímóti. Politiska tilverugrundarlag floksins er rætt og slætt at vera ímóti allari menning, rætt og slætt ímóti øllum. Alt skal vera við tað gamla. Best man vera sum er.

SAMBANDSFLOKKURIN er ímóti, at føroyingar fáa avgerðarrættin til undirgrundina. Flokkurin er ímóti eini frihandilsavtalu við EF, hann er ímóti at fremja ábøtur á Heima-stýrslógina, flokkurin er ímóti broytingum í rúsdrekkalógini, hann er ímóti rætt og slætt øllum, sum ber brá av menning og tíðarhóskandi broytingum í samfelagnum.

OG hetta var flokkurin, sum bjóðaði seg fram at fara í landsstýrið eftir síðsta val. Tó við tí treyt, at tað skuldi rekast borgarligur sambandspolitikkur í landsstýrinum. Ikki kann sigast annað enn, at flokkurin væl og virðiliga hevur varðveitt útlökingarpolitikk fyrverandi formansins, sum var meistari í at seta kílir í hjá øðrum flokkum. Spell at flokkurin ikki hevur lært av hesum mistøkum, sum jú eisini hava verið orsökini til, at sambandsflokkurin hevur sett seg sjálv-an uttan fyri ávirkan í mong ár.

NÚ flokkurin fekk nýggja leiðslu og nú hann fekk lutvíst nýggja og yngri manning, hevði ein væntað nakað av einum fornýggjils, ja, ein meira »medgjørigan« flokk, ein flokk, sum ikki bara endurtók gomlu sambandsramsuna um at vera ímóti øllum, ein flokk, sum tordi at taka á seg ábyrgd saman við øðrum flokkum — uttan at »vinga teir at skula reka bara sambandspolitikk.

ER hetta tað sum »nýggja« sambandið við Lisbeth Petersen, Edmund Joensen og øðrum hevur at bjóða uppá, so verður tað seinur dagur, at sambandið kemur út aftur í Tinganes. Alt tykkara prát um at fáa búskapin aftur í rætt lag er upp á sitt pláss, men verður tað framvegis ein treyt, at ongin menning skal vera í samfelagnum so ella so, tá setir sambandið seg sjálv uttan fyri alla ávirkan. Neyvan verður tað við javnaðarflokkinum, at sambandið eftir eitt komandi val fer út í Tinganes, um so er, at afturhaldið og »at vera ímóti mentaliteturin« framvegis kemur at vera skjaldramerki floksins. So skal sambandið inn aftur í hitan, eigur tað longu nú at leggja seg eftir at »fornýggja« seg. Eingin veit nevniliga í dag at siga, hvussu ein komandi samgonga eftir enn eitt lögtingsval fer

at siggja út.

HÓAST sitandi landsstýri bert hevur eitt ár á baki, so er neyvan hugsandi, at tað fer at eydnast enn einaferð at skipa landsstýri bara við tveimum flokkum. Og tá fer sambandið at hava javnbjóðis møguleika við aðrar flokkar at koma sær út í Tinganes. Men treytin — sum helst allir flokkar á tingi í dag seta — fyri at taka sambandið upp í part — er og má vera, at flokkurin sleppur sínum afturhaldspolitikki. So hini »gomlu« — fremjið átrókandi fornýggjils, sum flokkurin hevur so nógv brúk fyri. Fyri tykkara egnu skyld — og hvør veit — kanska landsins eisini. Tað er ofta gott við nýggjum fólki — men lítið nyttar tað at fáa nýggjar og yngri kreftir inn á ting, um ein stórir partur av hesum bara halda fram við at reka tann gamla afturhaldspolitikkin. Feskasta dømið um hetta var út-talisíð hjá sambandstingkvinnuni í Havn um átrókandi broytingarnar í rúsdrekkalógini, sum hon var so nógv ímóti. Ov ússaligt av størsta andstöðuflokkinum og nýggja »andlit« floksins.

sosigatey

Dagblaðið og fólkakirkjan

Nú Dagblaðið hevur mist sína høvuðs figgindamynd, kommunistisku stýrni eystanfyrri (sum so lögdi tað ljóðar hava hildið "lív" í júst Dagblaðnum) so er viðgongdi høgropolitiski ideologur tess farin at leita eftir nýggjum figgindamyndum. Hann skal jú hava hava okkurt at liva - æna av - okkurt at hava sínar hatursskendu hugsjónir í. Nú hann eina tíð í hvussu er hevur fingið kjaltband bundið fyri, tá tað snýr seg samgongufelagar sínar í Føroyum, so leitar hann garvillur kring seg fyri at finna aðrar figgindamyndir. Og í farnu viku hevur tað eydnast honum at fáa eyga á eina slíka. Hon er partur av donsku fólkakirkjuni, nevniliga "Folkekirken Nødhjælp." Í tí sum nærmast líkast hundaði tveitir hesin fyrrverandi stavnamaðurin eina lortabyttuna fyri og aðra eftir niður yvir tey fólk, sum hava stuðlað

arbeiðinum hjá Folkekirken Nødhjælp og tey fólk í fólkakirkjuni, sum standa fyri umrødda arbeiði, her uppi í eisini nógvir føroyingar.

Í oddagrein blaðsins næstseinasta mánadag roynir hesin fanatiski ø s a r i n o g haturskveikjarin at tveita "Folkekirken Nødhjælp" og fólk, sum stuðlað hava henda felagsskap, í tann kommunistiska køstin.

"Í kjararvørri Fólkekirkjunnar svamblar nú eisini ein fjöld av "vælgerðarum" (fyri almenn-a løn) Hesi "bløðandi hjørtu" eru leivdirnar frá 68-áttarliðnum, í panikkaldi og langt síðan stírvnað. Teirra "trúgv" er verðslig. Andaliga liggja tey nærri Fidel Castro og Arafat enn Grundvig og Kirkegaard. Eru yvirhálað í høggu av frælsis-gongdini í sosialistisku køstalonunum"

Politiski ritstjórin heldur fram við at spræna eitur sitt út og letur tað nú raka tey fólkini, sum hava tikið

stig til at endurstovna fylking móti EF, fylking móti Vágunum og skipa fyri innsvæving til Norrønt Dagsverk osfr. Hann endar við at skriva, at Folkekirken Nødhjælp er líka fúgvandi rotin sum rovin á Bresjnev.

Ikki eiti á samanbering. Hetta er maðurin, sum dattar sær at lata seg avmynda í blaðnum, har hann við foldaðum hondum luttekur á samfelagsstevnum við tí eina fyri eygað at geva fólk ta fatan, at hann er Guds-maður. Skrivning hansara og henda niðurgerðing av "Folkekirken Nødhjælp" visir okkum, at her hava vit ikki við ein Guds-mann at gera, hvørki so ella so. Og tað kann so heldur ikki vera nøkur góð reklama fyri eina kirkju, trúðarsamkoma ella líknandi at hava henda hatursfugl millum síni.

Hvørki okkara trúðarsamkomar ella fólkakirkjan hava brúk fyri fólk, sum bara liva við eittans endamáli: nevniliga at sáa

hatur og otta millum fólk. Hesi fólk, sum Óli Breckmann roynir at brúka í síni propaganda-herferð móti øðrvísi hugandi áttu at lisið slíka oddagrein sum hesa í Dagblaðnum, har Folkekirken Nødhjælp verður samanborin við rotnu rovin á Bresjnev.

Vit eiga øll at spyrja okkum sjálvi: hvør er og hvat ætlar hesin maðurin! Hví roynir hann alla tíðina at sáa split og hatur, hví eru svørt í Suðurafrika at sammeta við ómenniskju, hví eru allir arabarar drumbar, lortar og tað verri er osfr. Hvat er tað fyri eitt menniskja vit hava millum okkum, sum bara dyrkar tað ekstrema, sum bara vil gera kluffina millum menniskju enn størri! Vita tit ikki, hvør hann er og hvat hann stendur fyri, lesið tá oddagreinir hansara í Dagblaðnum. Føroyingar hava hvørki brúk fyri honum ella hansara ekstrema høgropolitikki.

Hvør eigur fiskin?

Útvarpið skuldi í gjár hava rættliga áhuga-verda sending undir heitinum: "Fiskikvotur". Hetta verður so møgulega eisini evnið, sum Fimmarin fer at taka upp í dag. Tað er greitt, at hesin spurningurin gerst alt meira relevantur fyri okkum føroyingar eisini. Vit vita, at spurningurin leingi hevur verið umrøddur í okkara grannalondum, og har hava teir skipanir við fiskikvotum. Spurningurin er serliga vordin aktuellur her heima, nú vit hava gjørt sáttmála við EF og tað høvdi fer at loysa seg betur at fara av landinum við fiskum fiski. Men hetta kann hava álvarsliðar avleiðingar fyri okkara fiskavirki. Nú í seinastuni hevur málið fingið serligan

aktualitet í sambandi við kvotuna hjá Nónhamri. Hvør eigur egentliga fiskin undir Føroyum og tær kvotur við hava í fremmandum sjógv! Hetta er ein góður spurningur, og neyvan er ætt at finna nakað einfalt svar annað enn tað, at tað eru vit øll, sum eiga fiskin. Men spurningurin er nú, hvussu verður við býtinum av fiskinum, nú minni er til og nú landið skal gera upp, hvussu nógv skal kunna landast í útlöndinum og hvussu nógv skal geva arbeiði her heima. Vónandi fáa vit tvær áhugaverdar sendingar í útvarpinum, sum kunnu vera gott grundarlag undir einum framhaldandi orðaskifti í fjølmiðlunum og á tingi um hesar spurningar.